

המתנחלים – מיצג של הכפשה אנטישמית

אסופת מקורות מתומצתת

שמואל פישר*

"הכיפות הסרוגות עבורי הן כמו צלב הקרס על השרוול של החיילים הנאציים."

אלוף שלמה גזית, **ידיעות אחרונות**, 8.3.98

"... צריך יהיה לשתק אותם באמצעות ירי-כדי-לפגוע."
ח"כ אבשלום וילן בראיון להארץ

"בחיי כל מדינה או אומה יש יותר מאלטלנה אחת."
אלוף עמי איילון, **ידיעות אחרונות**, 14.11.03

"בואו נפתור את הבעיה כאילו הם ערבים."
אברהם שלום, ראש השב"כ לשעבר,
ידיעות אחרונות, 14.11.03

"... יש כמה התנחלויות, כמו תפוח ויצהר, שלא צריך רק לפנות, אלא צריך לרסס אותם ולהרוג את כולם... מבחינתי להרוג אותם זה בכלל לא נחשב להרוג בני אדם, אלא רק חיסול עשבים שוטים."

ידיעות אחרונות, 12.8.99

"כנופיית גנגסטרים חמושים, פושעים נגד האנושות, סדיסטים, פוגרומיסטים ורוצחים."

עמוס עוז, "בשם החיים והשלום",
ידיעות אחרונות, 8.6.89

"רק כלי נשק אחד חסר היום בארסנל הנשק של צה"ל, והוא התותח הקדוש..."
מאיר שלו, **ידיעות אחרונות**, י"ט בחשוון תשס"ג

"למרצחים מעבר לקו הירוק, שהתנחלו ביהודה ושומרון, יש נשק. לכן אני קורא לכם להחזיק בנשק נגדם..."
שעיהו לייבוניץ, **הארץ**, 27.9.85

"רק מי שיהיה מוכן לעלות על עפרה עם טנקים, יוכל לבלום את הסחף הפשיסטי המאיים להטביע את הדמוקרטיה הישראלית."
פרופסור זאב שטרנהל, **דבר**, 5.4.88

"בגוש אמונים ראיתי תופעה חמורה ביותר, סרטן בגופה של הדמוקרטיה הישראלית."
יצחק רבין, "פנקס שירות", עמ' 550

"מי אמר להם להימצא שם."
רב אלוף חיים בר לב, **מיד לאחר הטבח בבית הדסה בחברון**

"ביום פקודה יוציאו המתנחלים להורג חברי כנסת וקציני צה"ל."

בנימין בן-אליעזר, **דבר**, 1.6.89

"הם (המתנחלים) צריכים את דמה של עפרה מוזס, הם שותים אותו."
דדי צוקר בהרצאה, **יום לאחר הירצחה של עופרה מוזס**

* **שמואל פישר** תיעד בפרוטרוט עדויות ופרסומים על רמיסת זכויות המגורשים מגוש קטיף וצפון השומרון וגירוש עמונה.

ידיעות אחרונות מצטט היום התבטאויות קשות ביותר של ראש הממשלה, אריאל שרון, על המתנחלים. בין השאר אמר כי "ראשי המתנחלים מסכנים את קיום המדינה", והאשים אותם בשקר, כזבים צביעות והסתה.

21.2.05 ■

מעריב (nrg): **מפיץ הסטיקר "שרון, לילי מחכה לך" הוא מקור של המשטרה.** מעריב חושף: "בנוסף למידע שמסר פעיל הימין הקיצוני למשטרה הוא היה גם אחראי לרכישת אולרי-כיס עבור מתנחלים והפצת חומרים מסיתים נגד שרון וערבים".

27.2.2005 ■

< <http://news.walla.co.il/?w=//679324> >;
< <http://www.fresh.co.il/vBulletin/printthread.php?t=39009> >

המפכ"ל משה קראדי מדווח בישיבת הממשלה לשרים על פסק הלכה כביכול המתיר למתיישבים לירות במהלך הפינוי בחיילים שאינם יהודים. **למרות המחאות הרבות המשכיחה התקשורת להתייחס ל"פסק הלכה" זה כאל עובדה קיימת.**

8.3.2005 ■

מעריב: "בשבוע שעבר, בכנס משפטי, הפתיע עו"ד יגאל ארנון כשאמר מעל הבמה באוניברסיטת ת"א, כי יש לסלוח, להתעלם ולהבליג על כל מעללי של ראש הממשלה שרון, ובלבד שיביא את ההתנתקות... נדמה שלעמדה זו – שמשפטית ומוסרית היא בלתי אפשרית – שותפים רבים. אפשר לראות בה צביעות, ואפילו בגידה בערכי שלטון החוק".

13.3.2005 ■

הארץ פרסם מאמר מערכת שבו תקף את מפכ"ל המשטרה על כך שאמר כי השוטרים יפנו את תושבי גוש קטיף ללא נשק אלא תוך שימוש בידיים. הארץ רואה בהתנזרות מנשק חם הפגנת חולשה וקורא למשטרה לשאת נשק חם.

23.3.2005 ■

< <http://www.nfc.co.il/archive/003-D-8416-00.html?tag=17-07-57> >

לירות בהם, אפרים סנה?

מאת: < www.nfc.co.il >

במאמר שפרסם בעיתון "מעריב" לפני שלושה חודשים (23.12.04), קרא אפרים סנה – בפועל ומכל בחינה מעשית – למלחמת אזרחים אכזרית נגד המתנחלים, כדוגמת מלחמת האזרחים בארה"ב, שהוצגה על-ידו כדוגמה שיש לאמצה, למרות שלדבריו הייתה "אכזרית והרסנית",

"אם נהרג למתנחלים ילד או שניים, הם אומרים: 'נעשה ארבעה במקומם והכל יהיה בסדר.'"
יגאל תומרקין חתן פרס ישראל,
בראיון לעיתון **תל-אביב**, בפברואר 2004

"אנחנו כיפות סרוגות... ואת... יום חג המצות הזה... נחוג בהתכוונות ובמצותנו דם נערים פלסטיניים."
יצחק לאור, **המנון לגוש**

"היכולת שלי לראיין מתנחלים כבדים היא מאוד מוגבלת. אני יכולה לשבת מולם ולשנוא, ועם הזמן זה רק מחמיר. בתקופה האחרונה אני לא יכולה לסבול את זה שכל דיון מתחיל בפסקה המלנכולית על גורלם המר של האנשים שצריך לעקור מהחממות, שרובן אגב ריקות."
כוכבת הטלוויזיה **עינב גלילי**, 22.10.2004,
בראיון למיכל קפרא, **במעריב**

"מתנחל עטוי עוזי ודובון כחול, רסיסי רוק ושיירי מזון משובצים בזקנו הפראי. ולצדו, בטרנספורטר המשפחתי, אשתו המתנחלת בעיצומה של אביונה לאומית. תינוקות נושרים ללא הרף מבין חלציה בעודה נואמת בלהט על זכות אבות. אידיוט צעקני ועילג... אם אתה מטומטם אתה ימני, ואתה ימני אם אתה מטומטם..."
דן תדמור, **עיתון ירושלים**, 28.5.93

"... ליד מקום הפיגוע התגודדו הסוחרים בדם, סרסורי הגזענות והשנאה... התבוננתי בפרצופים המעוותים של האספסוף, רובם המכריע חובשי כיפות."
חיים ברעם, עיתון ירושלים, 8.3.96

"אם צריך אני מוכן לירות למתנחל בין העיניים."

הקיבוץ, 1995

"כאן יהיה מרחץ דמים. ותהיה מלחמת אחים, ושנאות שאינן לחינם יתפרצו כגעש אל שדות הפרחים ומרחבי התקוות האבודות..."

שושי נתן, **הקיבוץ**, 4.1.89

"אלה לא האחים שלי... ואם יום אחד תהיה מלחמה... אני ארוץ לשם, אל מעבר לקוים... ואדוש בשרם במכות נאמנות..."

הקיבוץ, 17.8.95

7.1.2005 ■

מעריב: **מקורבי ראש הממשלה: נשבור למתנחלים את העצמות.** "אנחנו על סף מרד, זה ברור", אמרו לפרשן מעריב בן כספית מקורבי שרון. "לא יעזור כלום... צריך לבוא בכוח... כן, לשבור להם את העצמות."

ולמרות שבאותה מלחמה נפלו רבבות רבות משני הצדדים. לטענתו, מלחמה כזו תביא תועלת לישראל. סנה אומר במאמרו כי: "... העימות אצלנו הוא בלתי נמנע. גם אם יהיה לו מחיר דמים, הוא יהיה זעיר לעומת הדם והקורבנות שיגבו מאתנו עוד עשרות שנים של סכסוך עם הפלסטינים".

קריאות דומות למלחמת-דמים במתנחלים שיתנגדו ל"התנתקות", השמיעו האלוף במיל' שלמה גזית, האלוף במיל' עמי איילון (שדיבר על אלטלנה מס' 2, ולכל ברור במה זה כרוך), וחבר הכנסת אבשלום וילן.

24.3.2005 ■

< <http://www.inn.co.il/newspaper.php?id=4116> >

מי יגן על האזרחים מפני המשטרה?

מאת חגית רוטנברג

קריאתם של אריאל שרון ואהוד אולמרט לכוחות הביטחון לנהוג באלימות כלפי מפגיני הימין לא נפלה על אוזניים ערלות * בחודשים האחרונים ניכרת מגמת עלייה מדאיגה במקרים של אלימות שוטרים כלפי פעילי ימין או מי שנראים ככאלה... אגרופיהם של כמה ממשלטי החוק והסדר במדינת ישראל זוכים לעדנה מחודשת בשבועות האחרונים: על שולחן המערכת הצטברה כמות משמעותית של עדויות קשות, המתארות אלימות אכזרית של שוטרים כלפי תושבי יש"ע או מפגינים שקיימו מחאה לגיטימית. מדובר באירועים באזורים שונים, ובשוטרים שדרגתם מגיעה עד רב פקד – מפקד תחנת משטרה מקומית. גילויי האלימות הללו של המשטרה, הכוללים מכות, קללות ובעיטות, מתחילים משלב תפיסת העצור, דרך החקירה וכלה בתא המעצר. חלק מהעצורים אושפזו בבתי חולים, והניק הגופני טרם נרפא. אחד המקרים הקיצוניים ששמענו מתאר תופעה שנשמעת כאגדת פולקלור מימי המשטר הסובייטי: רופאים שמתפים פעולה עם המשטרה בנוגע לממצאים הרפואיים שמתגלים אצל המותקפים.

המשטרה לקחה את מכתב השחרור. הסיפור הקפאי שייך לאריאל, קטין מאזור בנימין, שהשתתף לפני כמה שבועות בחסימת צומת גלילות. ההפגנה שבה השתתף הסתיימה, והוא הלך עם חברו לכיכר סינמה סיטי בהרצליה. "פתאום נעצרה לידנו ניידת, ומתוכה יוצאים שני שוטרים. הם פלטו לכיווני: 'אתה עצור', והשכיבו אותי על הרצפה", מספר אריאל. "הם התחילו לתת לי מכות ולנסות לאזוק אותי. התנגדתי, דרשתי מהם להראות לי תעודת שוטר. הם לא הסכימו והכו אותי באופן חופשי. אחרי דקה של מכות, אחד השוטרים פתח מולי תעודת שוטר לחצי שנייה וסגר... חוקר הנוער שהבחין במצבו הפיזי הרעוע, שלח אותו לחדר המיון בבית החולים איכילוב... "הייתי אפוף לגמרי", מתאר אריאל את מצבו. "הרגשתי עייף, גמור, וסבלתי מכאבים

חזקים. העין שלי הייתה חבולה ורופא עיניים בדק אותי. כשהוא ביקש ממני לזהות מספרים לא ידעתי לזהות נכון. בכל זאת הוא אמר שזה בסדר. היו לי חבלות נוספות ביד ובגב, אבל לא בדקו אותי יותר, והשוטרים לקחו אותי בחזרה למעצר". למחרת הובא אריאל לבית המשפט, שם שוחרר בערבות, ובתנאי מגביל שאוסר עליו להגיע לאזור צומת גלילות.

שיתוף פעולה בין הרופאים למשטרה. כשהסתיים הדיון בבית המשפט הם ניגשו לחדר המיון, ויהודית ביקשה מפקידת הקבלה את מכתב השחרור. "המכתב איננו נמצא כאן", השיבה הפקידה. "למה לא השארתם עותק?" שאלה יהודית. "המכתב נשלח לארכיון, אנחנו מחזיקים תיקים רפואיים רק 24 שעות", נענתה. יהודית הוכיחה לה שעדיין לא עברו 24 שעות מאז אושפזו אריאל, והאחות התחילה לגמגם שהמכתב נמצא במשטרה, ולכן היא לא יכולה לקבל אותו... "תדעי לך שיש לכמה רופאים כאן הסדר עבודה עם המשטרה, והם פועלים לפי מה שמתבקש מהם. הם בודקים מה שהמשטרה רוצה שיבדקו, וקובעים את הממצאים בהתאם למה שמבקשים במשטרה. אני אנחה אותך לאיזה רופא בחדר מיון כדאי לך להגיע", הבטיחה אותה פקידה.

גם אזרחים תמימים חוטפים. כאמור, נגע האלימות לא פוסח גם על הדרגות הגבוהות בסולם המשטרה: רב פקד לארי סמרה, מפקד משטרת רמת גן, הכה באלתו את עמיקם נחושתי, שהפגין בכביש גהה. "חסמנו את הכביש, והשוטרים באו להזיז אותנו משם. משכו אותי בכוח, ואז מפקד המשטרה הרביץ לי ביד עם אלה."

"חננו" נגד המשטרה. עמותת "חננו" המסייעת לאסירים ביטחוניים יהודים, מלווה חלק גדול מהמקרים הללו. יו"ר העמותה, שמואל מידד (זנגל), מעיד על מקרה אלימות נוסף שהתרחש לנגד עיניו: במהלך משמרת מחאה שהתקיימה מול ביתו של נשיא המדינה, שלף שוטר בלבוש אזרחי קטין שהשתתף במשמרת והכה אותו מכות נמרצות. שאר המפגינים נזעקו לעזרת חברם, וגילו מחזה מוזעזע: השוטר מכה את הקטין, ושוטר שני מחזיק את הקטין בכוח כדי לאפשר לחברו להכות את הצעיר ללא הפרעה, בתוספת מכות משלו מדי פעם.

28.3.2005 ■

< [http://www.hazofe.co.il/web/katava6.asp?](http://www.hazofe.co.il/web/katava6.asp?Modul=24&id=31806)

Modul=24&id=31806 >

נחשף פרובוקטור ששתל השב"כ. תלמיד ישיבה הציע למועצת יש"ע לרכוש מחברו רימוני רסס כדי להשתמש בהם נגד כוחות הביטחון. מיד כשהגיעה ההצעה למועצת יש"ע הם מיהרו לדווח עליה למשטרה. הסתבר כי זה שהציע למכור רימוני רסס היה שתול של שירותי הביטחון ופעל כפרובוקטור. עוד התברר כי מועצת יש"ע, לה הוצעה העסקה, היא שמיהרה לדווח עליה לגורמי הביטחון.

7.4.2005 ■

מקור בכיר.

את "הידיעה" המצוצה מן האצבע, כאילו יש בכוונתם להתבצר בעת הפינוי, שמעו תושבי שא-נור ברדיו מ"מקור בכיר". מקור זה גם ידע לספר כי הפינוי של הישובים בשומרון עלול להיות קשה יותר ומלווה באלימות רבה יותר מאשר בגוש-קטיף. בהתאם לכך, נאמר, כי יש צורך ליטול מהמתיישבים את נשקם.

האם במקרה זה לא צריך היה היועץ המשפטי לממשלה לפתוח בחקירה מניין צצה השמועה, מי המקור הבכיר ומדוע מושמצים כלאחר יד תושבי ארבעת הישובים בצפון השומרון?

8.4.2005 ■

מקור ראשון: "אם תתלונני, תעצרי בעצמך".

ד"ר גרוס, רופא בבית החולים רמב"ם בחיפה, הגיע בשבוע שעבר לצומת הרואה כדי להיפגש עם בנותיו שהשתתפו בצעדת הנשים 'אדמה, אדמתי'. השוטרים במקום דברו בצורה לא נאותה אל הצועדות וד"ר גרוס מחה על כך ואמר כי הן אינן עוברות על החוק. לפתע, מעידות הנשים שנכחו במקום, זינקו עליו חמישה שוטרים, הפליאו בו את מכותיהם והטיחו את ראשו במדרכה. גרוס נכבל בידיו וברגליו, הוכנס לניידת והוחזק במעצר במשך הלילה. "בסוף השבוע הבא יתקיים דיון באישום נגדי ואני עדיין תוהה על מה ולמה. האמון שלי במערכת פחת מאד לאחר ההתנהגות הברוטאלית של השוטרים". אישה שהייתה עדה להכאתו של ד"ר גרוס ניגשה באותו ערב לתחנת המשטרה כדי למסור עדות לגבי האירוע. השוטרים יעזו לה להסתלק מהמקום, לפני שתיעצר בעצמה.

13.4.2005 ■

העיתונאי מאיר עוזיאל פוטר מהעיתון מעריב לאחר שלושים שנה בהן פרסם את מאמריו בטורו "שיפודים", הטור היחיד בעיתון בעל נטייה פוליטית ימנית. "יש כאן תקשורת דורסנית, בעלת ריח אחד וטעם אחד", הוא אומר.

20.4.2005 ■

פינוי אלים של מאחזים. השוטרים נהגו באלימות והאשימו את הנערות... הילדות מחברון "יבלו" את הפסח במעצר.

אברהם זינו, < www.nfc.co.il > :

ארגון זכויות אדם במועצת יש"ע הגיש הבוקר (יום ד', 20.4.2005) ערר דחוף לשחרור חמש נערות, תושבות חברון וקריית ארבע, בנות 141-2 ממעצר, מחשש שיישאר שם גם בערב חג הפסח.

26.4.2005 ■

ביהמ"ש הורה לחקור תלונות פעילי ימין נגד שוטרי משטרת רמלה

מאת: שלומי דיאז, < www.nfc.co.il > .

בית משפט השלום ברמלה הורה (יום ג', 26.4.05) למחלקה לחקירת שוטרים (מח"ש) לפתוח בחקירה נגד שוטרים במשטרת רמלה ובמרחב השפלה בחשד כי תקפו פעילי ימין מול שערי כלא מעשיהו ברמלה. כן הורה בית המשפט לחקור תלונה של פעילה בת 14 שהתלוננה כי שוטר נגע באיבריה האינטימיים. במשטרה טוענים כי מדובר בפרובוקציה.

8.5.2005 ■

וואלה! חדשות

נעצר במעצר מנהלי לארבעה וחצי חודשים.

המעצרים המנהליים יוצאים לדרך. נעצר העצור הראשון. נריה אופן, תושב יצהר, נעצר היום לפנות ערב ע"י לבושי אזרחית בכניסה הצפונית לירושלים. העוצרים, אנשי שבי"כ, הציגו לו צו מעצר מנהלי, לארבעה וחצי חודשים, החתום ע"י שר הביטחון. אופן היה בדרכו לקניות בבירה, עם אשתו ומשפחתו... אופן הועבר לאגף השבי"כ בכלא שיקמה באשקלון, שם עצורים כבר שלושה מפגינים נוספים שנחשדו בניסיון לחסימת כבישים במחאה נגד העקירה. תיקו יועבר ביומיים הקרובים לנשיא בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, השופט יהושע פלפל, כדי שיבחן את חוקיות הצו.

9.5.2005 ■

אלימות המשטרה ומעצרי השווא

מאת: עו"ד יצחק בס, < www.nfc.co.il > :

אירועי השבועות האחרונים יוצאים מכל פרופורציה. המשטרה עצרה ילד בן עשר והחזיקה אותו במעצר שעות ארוכות, הכתה מפגינים בלתי אלימים מול בית הנשיא, שמה במעצר את כל חובשי הכיפות שיכלה למצוא ברדיוס של קילומטר מנתיבי איילון, הפליאה את מכותיה ברופא שהשתתף בצעדה נגד הגירוש ועיכבה אוטובוסים המובילים מתנחלים למבצע הסברה "פנים אל פנים"; בעקבות תופעות אלה לעו"ד יצחק בס יש כמה טיפים למפגיני ההתנתקות. אחד מהם, ועם כל הצער שבדבר: "תורידו כיפות"... לא מדובר במקרי אלימות והתנכלות ספוראדיים; הנגע פשה בכל מחוזות המשטרה... הפעם מדובר בהחלטה, שהתקבלה ככל הנראה בדרג שמעל למפקד מחוז, המיושמת בקפידה, ביד חזקה ובאלה נטויה, בכל המחוזות...

התקשורת עיתים שותקת, עיתים מפרגנת על "נחישות" באכיפת "החוק" כנגד "הפורעים". חובשי הכיפות, המתנחלים והימין בכללותו הפכו "לשחורים החדשים" במציאות של ישראל 2005, חירותם הפקר, גופם שק אגרוף. כן, אנחנו "הכושים" החדשים...

11.5.2005 ■

נחקר על "התנהגות" חשודה ביד ושם.

וואלה! חדשות,

< <http://news.walla.co.il/?w=/714344> >

נתן אנגלסמן, חבר מרכז הליכוד ותנועת "מנהיגות יהודית" וממובילי המאבק נגד תוכנית ההתנתקות, תושאל על ידי השב"כ, בעקבות "התנהגות חשודה" שהפגין כביכול בטקס הזיכרון לקורבנות השואה בשבוע שעבר ב"יד ושם" בירושלים. אנגלסמן, בנה של ניצולת שואה שהדליקה משואה בטקס, טוען שמדובר בחקירה וברדיפה פוליטית שמתאימות למשטרים אפלים, ובניסיון להפחידו, בשל התנגדותו להתנתקות... ח"כ עוזי לנדאו, ממובילי ההתנגדות להתנתקות בליכוד, אמר כי בכוונתו לדרוש קיום "דיון דחוף בוועדת חוץ ובטחון בנושא, שבו ידרשו הגורמים המקצועיים, כולל נציגי השב"כ, להסביר את התנהלותם שנראית כרדיפה פוליטית וכ"ציד מכשפות".

13.5.2006 ■

מקור ראשון, מאת אפי מאיר

האזרח ק בכתום

את ליל הסדר האחרון העביר יאיר קורמן, אברך בן 35 מירושלים, מאחורי סורגים, כשהוא סופג מכות ודואג לבני משפחתו. באותה שעה המתינו לו בביתו כחמישים בני משפחה ואורחים סביב השולחנות הערוכים... שוטר התנפל על קורמן באלימות והביא אותו למעצר בתחנת 'הקישלה' שבעיר העתיקה... המשפחה והחברים זנחו את שולחן הסדר ופתחו בחיפושים אחר אבי המשפחה. באופן טבעי הם פנו בשלב ראשון למשטרה, שם נוכחו לדעת שיד ימין אינה יודעת מה מעשיה של יד שמאל. במשטרה לא ידעו דבר על מעצרו ושוטרי תחנת תלפיות, האחראית על אזור מגוריו, אף סייעו בחיפושים אחר הנעדר... בסופו של דבר, רק בעזרת קשרים אישיים במערכת הביטחון התברר מיקומו של קורמן העצור. נראה שככל שמתקרב מועד הפינוי מיישובי גוש קטיף וצפון השומרון, סיפורים כמו זה של קורמן הופכים להיות נפוצים יותר ויותר.

"כולנו משה קראדי"

צעיר בשם אסף יפין, תושב מורג, שהה בחדר חקירות... הוא נעצר בשערי הכניסה לכותל, לאחר שהעז להישאר על מקומו ולתבוע הסברים מהשוטר שאסר עליו את הכניסה והפטיר לעברו: 'עוף לי מהעיניים'. מעצרו היה אלים בהרבה... "בדרך לתחנת המשטרה עיקמו לי את הידיים חזק", מספר יפין. "חשבתי שאולי יש לי שבר או נקע וביקשתי שיקראו לרופא, אבל השוטרים סירבו. הם בעטו בי וקצין אחד חנק אותי. כל שוטר שביקשתי ממנו שיזדהה ענה לי: "אני משה קראדי".

היס"מ השתלט על אוטובוס הילדים...

מקרים של פעילים שיוצאים לשטח לפעילות הסברתית

ונעצרים על ידי המשטרה או מטורטרים שעות במעצר הפכו לשגרה בחודשים האחרונים. להלן רשימה חלקית ואקראית של דוגמאות לתופעה:

- לפני כחודש וחצי עמדו כחמישה צעירים בצומת יגור והחלו לחלק לנהגים חומר הסברתי. למקום הגיעו לא פחות מחמש ניידות משטרה שדרשו מהצעירים להסיר מיד את השלטים שתלו, בנימוק שהם מסתירים את שדה הראייה (הווה אומר: את השדה הריק שלצד הדרך). הצעירים נענו מיד ובצייתנות, ושניים מהם החלו לגזור במספריים את החוטים שהחזיקו את השלטים. השניים נלקחו למעצר, ונפתחו להם תיקים פליליים בעוון... החזקת נשק קר.
- תלמידי כיתות ד' עד ח' מהישוב פדואל נסעו באוטובוס מאורגן לפעילות הסברתית. בצומת סגולה נעצר האוטובוס על ידי המשטרה ומשתי הדלתות פרצו פנימה שוטרי יס"מ שהתנפלו על הילדים ודרשו מהם לשפוך את תכולת כל התיקים ולרדת מהאוטובוס. השוטרים לקחו את תעודות הזהות ממספר מדריכים שליוו את הילדים והורו להם לחזור הביתה עם כל הילדים. את התעודות, הוסבר להם, הם יקבלו רק אם יחזרו ליישוב. מקרה דומה אירע לפני חג הפסח לילדי שילה שנסעו לחלק מוצרי מזון לקראת החג.

16.5.2005 ■

שוטר יעמוד לדין על תקיפת מפגיני ימין

< <http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3219442,00.html> >

רוני סופר ואפרת וייס

המחלקה לחקירת שוטרים החליטה להעמיד לדין את רפ"ק יחיאל אמסלם, בחשד לתקיפת קשה של נערה ואדם אשר ביקש את פרטיו במהלך הפגנה נגד ההתנתקות בירושלים. על פי החשד נהג הקצין בכוח רב, תוך שהוא חונק ומעקם את ידה של הנערה ובוטט בפניו של צעיר, אבישלום לוי בן ה-25.

תיעוד התקרית: רפ"ק אמסלם והילדה. צילום: אבישלום לוי

שרים לחקיקה, שמכוונת להחמיר עוד יותר את הדין הישראלי המאפשר סתימת פיות...
 עורך הדין נפתלי ורצברגר, המייצג מתנחלים וגם כמה מאסירי חסימות הכבישים: "בחוודשים האחרונים דברים שלא היו מקובלים חמישים שנה, הפכו בסדר", מאשים ורצברגר. "כך למשל, אנשים ללא עבר פלילי שחסמו כביש – לפתע נעצרים עד תום ההליכים, לפי בקשת הפרקליטות ובתי המשפט נענים. יש פה שבירת כלים מוחלטת...
 "אם היועץ המשפטי לממשלה אינו שולל שימוש במעצרים מנהליים, שזה כלי דרקוני שנועד לעתות מלחמה, אני כבר לא יודע מה לומר", אמר ורצברגר, והוסיף: "אני מאוכזב מכך שלא רק היועץ המשפטי לממשלה ובתי המשפט, אלא גם עורכי הדין שייכים למדיניות האתרוג' ונותנים כיסוי לסתימת פיות."

3.6.2005 ■

מקור ראשון
 יאיר שפירא

... הידוק הטבעת סביב חירותו הפוליטית של הימין הדתי בישראל לא נולדה עם תוכנית ההתנתקות. כבר שנים שמקור ראשון מדווח על יחס הולך ומידרדר של המשטרה כלפי פעילי ימין ועל פיקוח הולך ומתהדק של השב"כ על פעילותם הפוליטית. דיכוי הימין לא מגיע דווקא כהוראה מלמעלה. עשר שנים לאחר הרצח של יצחק רבין, חלחלה אל תודעתם של הדרגים הנמוכים של מערכת הביטחון ושל מערכת אכיפת החוק התובנה כי בישראל נולדו האויבים החדשים – ציבור נוסף המסכן את ההגמוניה של אדוני הארץ, ציבור נוסף שהדמוקרטיה הישראלית זורמת לידו. אמרו לנו: קיבלנו הנחיות ויותר לא יהיו הפגנות.

רבים מפעילי הימין שנקלעו למצבים קשים יותר, גילו כי אין מי שיילחם את מלחמתם. רק בוועדת החוקה של הכנסת, בראשותו של ח"כ מיכאל איתן, נאלצות הפרקליטות והמשטרה להסביר את התנהלותן – לא מעט בזכות אורית סטרוק, מרכזת ארגון זכויות האדם בישי"ע.

במקרה אחד סיפר לוועדה מאיר ערד: "לפני חודש וחצי עמדנו בצומת של רחוב וייצמן ברחובות, צומת שכל הזמן מתקיימות בו הפגנות, פוליטיות ולא פוליטיות. עמדנו חמישה אנשים עם שלטים בידיים שכתוב עליהם 'יהודים לא מגרשים יהודים'. ארבעה אנשים על המדרכה ועוד אחד מחלק פליירים למכוניות בזמן שהאור ברמזור אדום, דבר שקורה שם מדי יום ביומו במאות ואלפי מקרים. אחרי כעשרים דקות שעמדנו שם הגיעה ניידת משטרה. ללא שום אזהרה, בלי להגיד לנו שנוריד את השלטים או שנלך, אמרו: 'תעלו לניידת'. לקחו אותנו לתחנה, חקרו את כולנו, שמו עלינו אזיקים והוכנסו למעצר... אמרו לנו: 'קיבלנו הנחיות ויותר לא יהיו הפגנות. מעכשו תלמדו, אין הפגנות יותר.' זה מה שאמרו לנו במפורש."

לוי, תושב ירושלים, סיפר על האירוע ל-ynet: "היתה חסימה בכניסה לירושלים. עברתי במקום כי ההורים שלי גרים שם. מספר נערים ישבו על המדרכה, ראיתי את השוטר חונק נערה, צועק עליה וגורר אותה ואחר כך מעקם לה את היד וקושר אותה באזיקון על הידיים... את הדברים צילמתי במצלמה. התקרבותי אליו, הוא עמד על גרם מדרגות, התקרבותי אליו כדי לראות מיהו ומה השם שלו בתג ואז הוא בעט בי. עפתי אחורה והוא שבר לי את הלסת".

3.6.2005 ■

< <http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3093686,00.html> >

האם ההתנתקות סותמת לנו את הפה?
 טל רוזנר

לא צריך להיות ימני בימים אלה כדי לחוש חוסר נוחות של ממש. ההצהרות על שימוש גובר בצווי מעצר מנהליים, העובדה שקטינים יושבים במעצר כגנבים ופושעים בשל מאבק אידיאולוגי והתופעה של מה שמצטייר כצמצום חופש הביטוי – כל אלה מביאים רבים במערכת המשפט להזהיר: אסור שתקופת ההתנתקות תהפוך לעידן חושך במדינת ישראל, של סתימת פיות ומדיניות שלטונית החונקת את זכויות הביטוי וההפגנה. זה לא עניין של ימין ושמאל. זה עניין של כל אזרח ישראלי באשר הוא – ובלי כל קשר לעמדתו בנושא ההתנתקות.

מעצר חוסמי הכבישים (צילום: אבי כהן)

גם יו"ר לשכת עורכי הדין, ד"ר שלמה כהן, התריע על המצב הקשה שנוצר: "לשכת עורכי הדין ניצבת היום כחומה בצורה בהגנה על זכויות האדם של הכל, ובעת האחרונה, בעיקר בהגנה על זכויות היסוד של המתנחלים, שאותם מבקשים לפנות במסגרת ההתנתקות ושל תומכיהם", אמר כהן בכנס. "הלשכה מתנגדת להפעלת מעצרים מנהליים ולחקיקה שלצערי הרב כבר עברה ועדת

12.7.2005 ■

< <http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3111682,00.html> >

שטרומן נגד בג"ץ: "תיק שרון נסגר כדי לא לפגוע בפינוי"

טל רוזנר

השופט בדימוס אורי שטרומן יצא בהאשמות חריפות נגד בג"ץ במהלך דיון שנערך בכנסת בדבר גבולות המחאה במסגרת תוכנית ההתנתקות. עוד טען שטרומן כי יחס השופטים לנערות שנעצרו במסגרת חסימות הכבישים מעיד על שנאה. המשנה לפרקליט המדינה אמר בדיון כי "גבול המחאה הוא המשפט הפלילי".

בכנס שנערך בכנסת בנושא גבולות המחאה במסגרת ההתנתקות אמר שטרומן, ששימש גם כנשיא בית הדין של מפלגת הליכוד, כי "התסכול שלי ושל ידידי שומרי החוק גדל שבעתיים בגלל האכזבה הנוראה מבית המשפט העליון... אי-אפשר להשתחרר מהמחשבה שבית המשפט העליון לא פסל את חוות הדעת של היועץ המשפטי של הממשלה על סגירת תיק האי היווני והכשיר את חוק פינוי פיצוי בגלל רצונם של שופטיו, רוב שופטיו, להימנע מפגיעה בראש הממשלה ובתוכנית ההתנתקות שלו".

לאחר מכן תקף שטרומן את השארתן במעצר של הקטינות שסירבו להזדהות לאחר שנעצרו בחסימות הכבישים ואמר: "החזקת ילדות קטינות במעצר בטענה שאין הן מזדהות היא בלתי נסבלת. היא בושה וחרפה. האיסור לאפשר לאסירים לגשת לבחינות, כאשר בפועל ניתן היה לעשות זאת, כאשר רוצחים שנשפטו למאסרי עולם שוקדים על לימודיהם, מלמד על השנאה לאסור ולא על אהבת הזולת הנדרשת משופטי ישראל, גם כאשר הזולת חוטא. אהבה שמקומה הראוי הוא גם בליבותיהם של היועץ המשפטי לממשלה ופרקליטיו".

22.7.2005 ■

ידיעות אחרונות

תת ניצב ניסו שחם: "תיתן להם מכות, שיישרפו"

"זינזאנות ומעצרים כפרה, אני רוצה מעצרים, ואני אומר לך כבר, תשתמש במכת"ז, [מכליות להתזת מים לפיזור מפגינים] ללא התניות! אל תקרא לי, תפעיל מכת"ז, חרא עליהם! שיישרפו! אל תעשה חשבון, תפעיל מכת"ז ואלות, תיתן להם מכות בפלג גוף תחתון [למניעת סימנים] תעבוד איך שאתה יודע לעבוד. אתה יודע אני מומחה לחרדים האלה... לכן אני אומר לך מעצרים. תשמע לניסו תפורר את הסיפור הזה... לכן אני אומר לך, תכנס בפנים. [לכפר מימון עצמו] אורי [בר לב ממ"ז דרום] והאלוף [פיקוד דרום דן הראל] נלחצו. אמרתי להם: להיכנס בפנים [כפר מימון] – אומר לי האלוף, ניסו תירגע לאט לאט, אבל אני לא איזה זונה שפותחת רגליים מחכה שיבואו אלי ככה. יש לי תשלום על זה שאני פותח רגליים. אני אזיין את האמ-אמא

שלהם, עכשיו תגיד לחברה שלך, מדוד, לא סתם להרביץ.. אני אמרתי לך את הדברים בשביל לחסוך ממך את האישורים."

10.8.2005 ■

הצופה

עובדת המועצה האזורית חוף עזה אושפזה אחרי שהותקפה באכזריות בידי המשטרה

חגי הוברמן, כתבנו בגוש קטיף

עובדת מחלקת ההסברה במועצה האזורית חוף עזה, דבי רוזן, הותקפה אתמול באכזריות ובפראות בידי קצין משטרה, רפ"ק טל זרחין, במחסום כיסופים. היא הובהלה לבית-החולים אחרי שאובחנו שברים בגופה. הסיבה לתקיפה: לבתה בת ה-12 לא הייתה תעודת זהות.

24.8.2005 ■

מקור ראשון

חוק וצדק

יאיר שפירא

משטרת ישראל חרדה לתדמיתה בתקשורת הימנית ומוצאת דרכים מקוריות לטפל בעניין * תמונת מצב קשה מאוד נגלתה לעורכי הדין שרמן וקזלו שביקרו את הקטינים העצורים בכלא מעשיהו * שלא כמנהגה, החליטה השופטת פרוקציה על אכיפת חוק אכזרית במיוחד למתנגדי ההתנתקות...

"נוכחנו לדעת שניתנו הוראות מגבוה להחמיר בתנאיהם של עצירי התנתקות, וזאת באופן מופגן ובלוט בהשוואה ליתר האסירים"... עד היום לא זכו הקטינים לשום ביקור של משפחה. הבנות נפגשו במשך 12 יום רק עם עורכי הדין. במשך ימים ארוכים לא אפשרו להם להתקלח, לא אפשרו להוריהם להעביר להם בגדים להחלפה ומספר ימים היו הבנות בבידוד, כל בת בתאה. בהיעדר טלפון תקין באגף שלהן, רק כעבור ימים ארוכים הורשו הבנות להתקשר מהמשרדים למשך זמן קצר, כשהסוהרים עומדים לידן. כמו כן, על אף שנאמר להם כי יש אפשרות לקבל מאווררים לחדרם, והדבר אף הובטח לחה"כ מיכאל איתן שביקר במקום, בקשתם של הקטינים לקבל מאווררים בחום הבלתי נסבל של הימים האחרונים לא נענתה.

25.8.2005 ■

מקור ראשון

אנשיל פפר

גורמים במערכת הביטחון חוששים

עתה ברור כי בפינוי היישובים חומש ושא-נור עשו דוברי הצבא והמשטרה שימוש בוטה בתקשורת. לכאורה נראה כי נבואות הפורענות סייעו להורדת מפלס האש האמיתי, אך במבחן האמינות רשמה התקשורת הישג קטן למדי... מי שקרא עיתונים או ראה טלוויזיה בתחילת השבוע, לא

שיגררו אותם, אבל הילדים הבוגרים יותר לא מקפידים על 'כבד את אביך'...
"... הבכי קורע הלב של הילדים, הילדים שלה. היא דבקה במטרה (רואים את האם מורידה מזוזה). במקום להרגיע, מטיפה האם לילדיה המפחדים" (עוברים לאם המתנחלת שאומרת לבנה הקטן): "אתה לא תהיה חייל כזה. אתה תהיה חייל של צבא ההגנה לישראל שנלחם באויבו, לא בעמו!" (רבקה נוימן, 'יומני', ערוץ 1. גאולה אבן חזרה על ההטפה בהמשך).

הרשות הרביעית למען החינוך לאזרחות

אמיר בר-שלום, מבט, יום חמישי, לאחר סיום הקרב על גג בית הכנסת בכפר-דרום, ניסה לברר אם ח"כ אורי אריאל אשם באי-צפיית האלימות שהייתה שם. אריאל סרב להתראיין ורק השיב: "אני ראיית אנשים שנלחמים על הבית שלהם". בר-שלום אינו שוכח שתפקידו להציל את העם מנבחריו: "מאוד מדאיג. ראשית, שהמסר שלו מסר מסוכן, ומדאיג מאוד שאנשים כאלה מייצגים אותנו בבית הנבחרים".

עמנואל רוזן, ערוץ 10, הוא אזרח מודאג וחושש גם הוא. כשניסה ח"כ איוב קרא להיכנס לבית הכנסת בנווה-דקלים שבו שהו מאות צעירים, אמר רוזן: "לא נראה לי מן העניין שחבר כנסת ייכנס במצב הרגישות הנוכחי".

הנרטיב של כוחות הביטחון

שנים ארוכות הצטבר אפקט הניכור בין שליטי הארץ לבין ה"אחר", המתנחל. הקרע הלך וגדל והיה לפער שהחריב חבל ארץ יהודי. משפט מפתח של בן כספית מתאר היטב את ההתנתקות הרגשית של אליטות מהמתנחלים. "אתה שותף לתחושה שמדובר באנשים שעובדים בקוד לגמרי אחר, שמאמינים בדרך חיים אחרת, משיחית, שמחכים לנסיים, שבת שהולך וגדל והוא בכלל לא פועל על מוד פעולה של אנשים רגילים?", שאל כספית את הרמטכ"ל (ערוץ 1, יום א').

ההסתה והסטת תשומת הלב ל"אלימות" המתנחלים לא ירדה מהפרק לרגע. גם כשחוסל הגוש, עברו למסע הפחדה במבצרים בצפון השומרון: "עד כה היה זה משחק ילדים לעומת שא-נור. לשא-נור הגיעו כאלף-אלפיים... רבים מהם נוער הגבעות. תכף יהיה פה עמי איילון שיוכל לספר מה זה ומי זה נוער הגבעות, חלקם גורמים פליליים לכל דבר ועניין. ידוע שהם אוגרים כל מיני דברים, גם נשק", אמר יואב לימור בסמכותיות מעושה בערוץ 1.

כבר בימים הראשונים אימצה התקשורת את הנרטיב של כוחות הביטחון, והם הפכו ל"אנחנו" של הסיפור. במקום לפרגן לקורבנות העקירה על התנהגות לא אלימה קיבלו הצבא והמשטרה את הקרדיט לאי-אלימות, תוך הסתרת האלימות שהופעלה על עקורים רבים. החייל שסירב פקודה בשידור חי והותקף על ידי היס"מ, נעלם מהמסך.

יכול היה לטעות: ביישובי צפון השומרון חומש ושא-נור צפוי מרחף דמים. עריקים מצה"ל יפתחו באש על חיילים ושוטרים, בבתים אגורים רימוני הלם ובקבוקי תבערה ועל גג המצודה בשא-נור תהיה התאבדות המונית בסגנון מצדה. גם ראשי הצבא והמשטרה תרמו בהצהרות לוחמניות על מוכנותם לתרחישים הגרועים ביותר והבהירו כי בצפון השומרון כבר לא יהיו חיבוקים. לא עזרה העובדה שראשי היישובים הצהירו באופן הברור ביותר כי אין בכוונתם לנקוט אלימות וכי ההנהגה בשא-נור אפילו פינתה מהיישוב ערב הפיניו כמה צעירים אשר היה חשש כי לא ניתן יהיה לשלוט בהם. הסוף ידוע: הקרב הגדול על מעוזי צפון השומרון הסתיים בפחות מעשר שעות עם קומץ פצועים קל...

שעה קלה לפני כן אמר לי אחד מקציני המטה הארצי שליווה את מפכ"ל המשטרה אשר סייר במקום, כי "הדיווחים האלה בתקשורת רק עזרו לנו להרתיע את המתנגדים פה". ואילו ביום שלישי כתב הכתב הצבאי של הארץ, עמוס הראל, כי אלוף פיקוד המרכז יאיר נווה "ציין לעצמו בסיפוק שהלוחמה הפסיכולוגית שניהל עשתה את שלה. במשך ימים אחדים פומפם צה"ל לעיתונות דיווחים מנופחים על היערכות המתבצרים בשא-נור ובחומש. לא רק התקשורת קנתה את הדיווחים הללו, גם המתנחלים. כמה משפחות עזבו את שתי ההתנחלויות, מחשש להיפגע, וגם רבנים ומנהיגי מועצת יש"ע נכנסו לפעולה כדי למנוע אסון... אולם ההחלטה המודעת של מנהיגי היישובים ביממה שלפני הפינוי, לפעול כדי לנטרל את הפוטנציאל הזה, קיבלה מעט מדי מקום בתקשורת, וכותרות העיתונאים ביום שני בבוקר בכל זאת הבטיחו דם ואש ותימרות עשן.

25.8.2005 ■

מקור ראשון

אנחנו תקשורת מגויסת?

"חיילי צה"ל ושוטרי משטרת ישראל יצאו אל המשימה בסדר מופתי ועל דש בגדיהם נתפרו סמלי המדינה, מראה שמזכיר מצעד צבאי שבו מבקשים להבליט את סמלי הממלכה כדי להפגין גאווה, עוצמה ונחישות. הכוחות לביצוע המשימה הקשה נבחרו בקפידה, והתנהגותם האצילית והמאופקת למופת אל מול המניפולציות הרגשיות של המתנחלים תיזכר עוד שנים רבות. הם המיטב שבמיטב" (רותם אברוצקי, ערוץ 1, ממלא את תפקיד התקשורת ככלב השמירה על השלטון).
יעל דן מגלי צה"ל לא תהתה מדוע הסכימו כל הערוצים להעביר את החומרים המצולמים למשטרה כדי למצוא חומר מפליל נגד השוהים על הגנות.

המטיפים החדשים לחינוך ילדים

ערוץ 2: "אבא מבקש שילדיו הגדולים יעלו לאוטובוס בלי

שעות רבות הוקדשו לטיפול ברגשות חיילי צה"ל, תוך שהקורבנות האמיתיים, אלה שאין להם בית לחזור אליו, זכו למנות הטפה גדושות על ניצול הילדים ועל "סחטנות רגשית" של עקורים שאין להם אפילו דיוור זמני.

■ ממצאי המחקר שערך "קשב" בנושא הסיקור

התקשורת של ההתנתקות (1 עד 24 באוגוסט 2005):

< <http://www.amedia.co.il/ShowArticle.asp?>

DynamicContentID=1082&MenuID=681 >

התקשורת התגייסה לביצוע תוכנית ההתנתקות, העצימה את תסריטי האימה על אלימות המתנחלים ולא סיקרה באובייקטיביות, כי תמכה במובהק בהחלטות הממשלה.

וכש"כלבי הדמוקרטיה" רדומים, השיירה עוברת.

למרבה הפלא, טענות מימין כנגד התקשורת על התגייסותה למען ביצועה של תוכנית ההתנתקות קיבלו חיזוק דווקא מארגון קשב (מרכז להגנת הדמוקרטיה בישראל), העוקב אחר סיקור הסכסוך בכלי התקשורת הישראלית מנקודת מבט פלשתינית.

המחקר התבסס על שלושת העיתונים הגדולים: ידיעות אחרונות, מעריב והארץ, ועל מהדורות החדשות של הערוץ הראשון, ערוץ 2 וערוץ 10, בין התאריכים 1 באוגוסט 2005 ועד השלמת הפינוי ב-24 באותו החודש. בסך הכול נבדקו למעלה מ-2,000 כתבות בנושא ההתנתקות. האיסוף והמחקר נערכו בפיקוח אקדמי של ד"ר דניאל דור.

התמכרות התקשורת לאקשן

וכעת לממצאי המחקר. ביחס לדימוי שיצרו למתנחלים נמצא כי "הסיקור העצים את תדמית המתנחלים כקבוצה אלימה ומסוכנת, כמו גם את תוכניותיהם להתנגד לפינוי בכוח ולאיים על עצם היכולת לממש את ההתנתקות. זאת בשעה שמידע מנוגד הועבר למערכות החדשות באופן שוטף אך ברוב המקרים נדחק לשולי הסיקור החדשותי ולעיתים תחת כותרות מטעות".

מתוך 1100 כתבות שפורסמו על ההתנגדות להתנתקות, כ-600 מהן מסרו מידע חשוב ומשמעותי שהצביע על כך שתסריטי האימה אינם מבוססים על המציאות. אולם, כתבות אלה הופיעו באופן שיטתי בעמודים האחוריים של העיתונות. למשל, "כותרות רבות, עסקו באפשרות שהמתנחלים ישתמשו בנשק חם נגד כוחות המפנים".

1. במעריב פורסמה, לדוגמה, הכותרת "החל איסוף הנשק מהמתנחלים ברצועה", בעוד שלמעשה מתברר שהמתנחלים הם אלה שהחליטו לאסוף את הנשק בעצמם. "גורם בכיר במועצה האזורית חוף עזה הסביר אתמול מדוע כבר החלו באיסוף: 'אנחנו נכנסים לתקופה רגישה מאד. כדי למנוע תקלות בשל המצב הרגשי הסוער של כולנו התחלנו באיסוף כלי הנשק.'"

2. גם לאחר הפינוי השקט מגוש קטיף ולאחר שכתבים ששהו בשא-נור דיווחו שלא תהיה אלימות עדיין הכריזו הכותרות: "24 שעות לפני פינוי שא-נור וחומש: העימות החל; על סף פיצוץ."

כותרות נוספות המשיכו להלך אימים – "שר הביטחון וראש השב"כ מזהירים: פינוי צפון השומרון יהיה אלים יותר מכפר-דרום; הסכנה: נשק חם"; "המתח מגיע לשיאו לקראת פינוי צפון השומרון [...] דיווחים מודיעיניים: בשא-נור מתבצרים עם רימונים".

גם ביום הפינוי עצמו נמשכה הלהטת הרוחות בכותרות, כשאת כללי המשחק במאבק הצניעו. ב-23.8 הכותרת הראשית הייתה: "היום: חשש מאלימות קשה בפינוי שא-נור וחומש; הרמטכ"ל: נשתק מייד כל מי שיפתח באש". זאת, למרות שכותרת המשנה מספרת – מסרים מרגיעים הגיעו אמש מהמתנחלים: לא נירה בכוחות הפינוי. הכתבה, בעמ' 4 של העיתון, כבר תיארה ש"למרות הלוחמות ביישוב נקבעו כללים ברורים למאבק: הכול מותר חוץ מפגיעה פיזית בכוחות הביטחון".

לסיכום, "תסריטי האימה", שלא התממשו בסופו של דבר, כבשו את הכותרות. הם סיפרו על מאבק מזוין, על דריכות שיא במערכת הביטחון, ועל אפשרות של מלחמת אזרחים של ממש – סכנה לעצם קיומה של הדמוקרטיה הישראלית. מסע ההפחדה החל כאשר מחאת המתנחלים עדיין התבטאה רק בהפגנות. להלן כמה דוגמאות מייצגות:

- הערכה בצה"ל: עימות חריף בעצרת הימין מחר, מאות ינסו לחתוך הגדר (הארץ, 1.8, כותרת ראשית, עמוד ראשון).

- הרמטכ"ל בתדרוך אחרון למפקדי הפינוי: "לרצועה נכנסו 5,000 מסתננים ותיתכן יותר אלימות." (14.8, מכתורת מהדורת חדשות ערוץ 2) "אווירת מלחמה" – ידיעות אחרונות, 15.8 (עמ' 5).

האנטישמיות היא מראה ממנה נשקף פרצופו של עוכר ישראל. האנטישמי המתאר את רשעותם של היהודים כותב למעשה חיבור אוטוביוגרפי.

גדעון טל